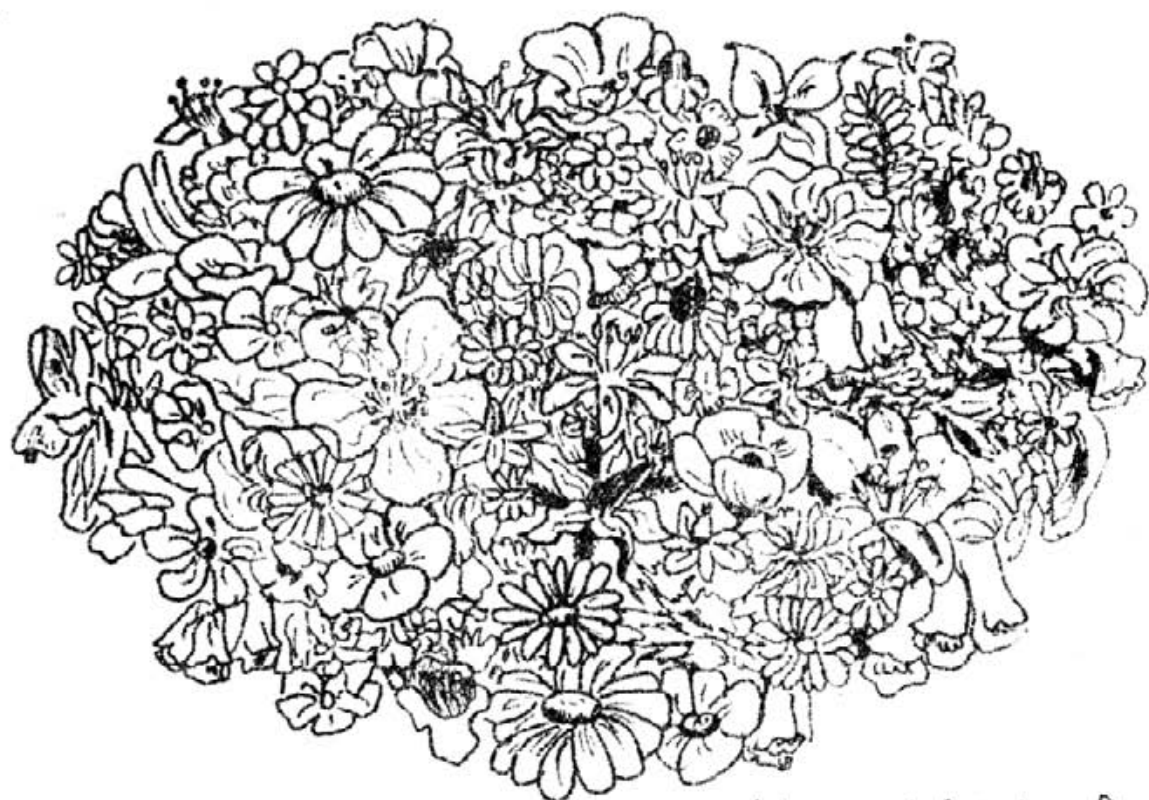

Veïnats

Revista informativa i cultural per Calvià i Es Capdellà
Nº de dipòsit legal: P.M. 1/1.983.

Ara ve es mes de Maig
i es sol pega pres torrents
mirem a veure floretes,
violetes i pensaments.

Una al·loteta fadrina
guapa com un gira-sol,
se'n va anar a veure floretes
per fer un ramet de flors

Preu: 35 pessetes.

Número 6. Maig, 83.

Les passades eleccions municipals donaren uns resultats en els que cap partit tenia majoria absoluta per poder governar, tan sols el P.S.O.E. guanyava per majoria relativa amb 8 Regidors. La màquina dels pactes i coalicions va començar a caminar, arribant U.M. i A.P. a un acord que els havia de donar el Govern i el Batle, en la persona de Carles Alaborn. Així estaven les coses i així pensàvem tots que restarien, però, mercé a un possible error d'un dels Regidors d'U.M. en el moment d'elegir Batle, el passat dia 23, la perspectiva va canviar totalment. El Batle elegit fou Francesc Obrador, del P.S.O.E. Si l'error va ésser voluntari o involuntari, és una cosa on no volem entrar, però el fet és que això va canviar tota la perspectiva política i va sorprendre a tots els veïns i, per ventura, només a alguns Regidors.

Ara quedam amb que el Partit governant disposa de 8 Regidors, enfront dels 9 que formen l'oposició, és a dir, existeix una "minoria governant". Ara, aquesta "oposició majoritària", té dos camins a prendre.

Pot elegir fer oposició sistemàtica, colapçant l'activitat municipal i intentar obligar, d'aquesta manera, la realització de noves eleccions per Batle. Mesura, aquesta, que no pensam que duguin a terme perquè, evidentment, és antipopular i pot induir a pensar que només existia un interès per tenir el Govern.

També, comptent amb el que passi el partit del Batle, poden elegir el camí consistent en arribar les parts a un acord de Govern que les duqui a tots, els 17 a fer feina pel Terme. Pensam que, gràcies a aquesta "equivocació", s'ha representat l'oportunitat de fer un Govern amb 17 Regidors, un Govern Popular, positiu, de tots i per tots, orientat cap al servei del poble, no del poder.

S'hauran de discutir molts de punts, és evident, però també s'hauran de reduir les distàncies i és ara que tots

hem de pensar en que lo principal no és tenir el poder, sinó fer feina cap i pel poble. És la vostra oportunitat.

Hem de deixar entreveure una altra possibilitat, enllaçada, en certa manera, amb la primera postura que aountàvem que podien adoptar U.M. i A.P., aquesta és la que ens fa pensar amb la Llei de Règim Local, discutint-se la seva reforma aleshores a Madrid i que, segons com anàs, permetria fer una moció de censura dins l'Ajuntament, de forma que el Batle, si la perdia, es veuria obligat a dimitir. Però repetim que això és únicament una especulació damunt el que aquí passar a Madrid.

Pensem que les eleccions no són un xec en blanc per fer i desfer durant 4 anys, sou els nostres representants, les persones que hem elegit pensant que podeu fer una bona feina, feis-la i feis-nos participar, informau-nos de tot, és el nostre Terme i volem saber que feis amb ell.

No volem acabar aquesta Editorial sense felicitar a les persones elegides i donar-los la benvinguda a la Casa Consistorial. Donar l'enhorabona en el nou Batle i desitjar-los una bona i profitosa feina durant els propers 4 anys.

No teníem previst fer dues Editorials a aquest Núm-
re, però el patiment d'un home ens hi ha duit.

Com hem llegit per tot, a Pep Rubio, Regidor d'U.N.,
se li atribueix l'equivocació a l'hora de votar que va fer
Batle a Francesc Obrador, error, per altra banda, molt dubtós
ja que hi ha gent que afirma haver vist com el mencionat
Regidor votava a Carles Alabern.

Ara, aquesta persona, està rebent pressions, amenaces i
insults de tota casta i mala idea, li estan fent mal. Davant
aquest fet, Veïnats pensa dues coses:

a) Que, realment, Pep Rubio es va equivocar. S'hi juga-
va molt a aquesta elecció, per tant, el seu propi patiment de
veure l'animalada que, per ell, havia fet, ja li faia prou mal
com perquè els interessos privats, només poden esser perso-
nes que n'esperassin treure alguna cosa les quals fan això,
l'insultin i l'humilin, el pressionin i l'amenacin, però, alerta,
ben d'amagat, agafant l'actitud més covarda i vergonyosa que
pot prendre persona alguna. Són sàdics, perquè els agrada fer
mal i no poden esser persones, en tot el sentit de la paraula,
perquè no condixen el respecte que s'ha de tenir cap a l'indi-
vidu.

Si Pep Rubio es va equivocar, ja pateix bastant ell tot
sol, deixau-lo fer. I vosaltres, companys del seu partit, ajudau-
lo i allunyuau del seu cap les idees de dimissió.

b) Que sigui veritat que Pep Rubio va votar a Carles
Alabern, per tant és un altre el que, voluntari o involuntari-
ment, va votar a Francesc Obrador. En aquest cas, aquesta persona,
demostra tenir molt poca cosa d'ètica política i valentia com
per permetre que estiguin mortificant a un innocent, mentre
ell resta a la contra, i qui sap si inclús li telefonen i l'in-
sulta.

En els dos casos, els agfessors perceixen haver oblidat
el que significa el respecte a la persona i la seva dignitat.
O és que ells són Déus i no s'equiviquen mai...? Les persones,

les que de veritat ens poden anomenar parsons, ens equivoquen moltes vegades.

Per favor, "senyors", la política no ens ha de fer arribar a aquests extrems, i si vos hi fa arribar és que d'animals polítics només en teniu la primera paraula.

Anim Pep Rubio !, Veïnats et recolça, no com a polític ni com a Regidor d'U.M., sinó com a PERSONA, que és la categoria que ha de restar per damunt totes les altres.

LABORA ECONOMICAMENT EN EL MANTENIMENT DE LA REVISTA VEINATS

TODO LLEGA, TODO PASA.

Todo llega. Y una vez más hemos tenido la oportunidad de elegir a personas que tendrán la posibilidad de influir en la configuración de nuestro municipio, o incluso en nuestras vidas.

Un gran cambio se ha producido desde aquel, ya lejano 1.979, en donde una U C D pletórica recogía votos en desmesura. Hoy, el electorado se ha encontrado con opciones menos ambiguas: una derecha, una izquierda y un nuevo partido llamado a cubrir parte de aquel espacio dejado por la fenecida U.C.D.; y a un lado, los partidos minoritarios dando testimonio de su constancia. El que, ante esta situación se haya sentido, o no impulsado a ir a las urnas por lo atractivo de las listas, ya es otra cuestión.

Y todo pasa. Ya tenemos los resultados. Los he releído y me siento tentado a expresar una serie de opiniones que esa lectura me provoca. Me llaman la atención una serie de notas, que dan, a mi juicio, el carácter a estas elecciones, y que van a flotar durante estos cuatro años sobre el espectro político del municipio.

- Por una parte tenemos que tanto la villa de Capdellá como la de Calviá, han dado una lección de democracia y participación, al ir a votar masivamente, fuere por el signo que fuere.

- Otro dato es lo que se refiere a los núcleos costeros, por su baja participación. El desarraigo y otras causas han hecho que tanto votantes de izquierda como de derecha, se hayan desentendido de la cuestión municipal.

- Esos dos partidos minoritarios que no han podido obtener representación.

- La U.M. creada por el Sr. Albertí, ha salido muy airosa en su bautismo de fuego. Apoyado por personas de la villa de Calviá, colocadas unas en lo alto de las lista de candidatos, colocadas otras en lugares más por debajo de sus méritos; así como por simpatizantes, han obtenido un resultado que bien se puede clasificar de meritorio.

- Por último nos queda el P.S.O.E. Ha sido la lista más votada y en términos relativos la gran vencedora de estas elecciones. Falta saber si podrá gobernar. De todas formas hay que hacer notar que la derecha unida (siempre y cuando podamos clasificar a la U.M. de derecha), ha ganado a la izquierda.

Ahora bien, todos estos resultados dan que pensar, porque el gran protagonista ha sido la abstención de la periferia. Y ésto porque casi siempre temo más a lo que no se dice que a lo que se dice. O sea, esta abstención tan acentuada tiene un significado terriblemente importante.

Si votar es hablar cada cuatro años y dar nuestra opinión, el no votar es también hablar y decir con otro lenguaje. Es una actitud, no positiva, pero a la que todos los partidos deberían prestar muchísima atención y analizar sus causas, no sea cosa que de no corregir esas tendencias, se vaya a gobernar algún día a precario.

Y ahora sí. Ahora viene el pacto o el ^{Cambalache} ~~embudo~~, por aquello que dicen los ingleses: "la política hace extraños compañeros de cama."

Buena suerte.

Antonio Pallicer

H.A. Escrito día 18/05/83

Senza cap dubte, el Tema d'aquest mes passa per la polèmica elecció de Francesc Obrador com a Batle de Calvià, quan pareixia que havia de ser En Carles Alabern, mercès a la coalició entre U.M. i A.P., però el vot d'una persona d'aquesta coalició el passat dia 23, donava el càrrec en el Cap de Llista dels Socialistes. Una diuen que va ésser en Pep Rubio, d'Unió Mallorquina, el que es va equivocar, altres afirmen haver vist com aquesta persona votava a Carles Alabern. Nosaltres hem fet diverses entrevistes que esperem clarifiquin la situació en els nostres lectors, juntament amb les cròniques dels Plenaris del dia 25, en va ser elegit el Batle, i del dia 28, en que va fer la promesa en el càrrec i es van nomenar els Tinentes de Batle.

A Valnata li interessava oferir-vos totes aquestes notícies amb la major actualitat possible, per això hem esperat tancar aquest número fins al darrer moment i ens torbem més a treure-lo, però, tot ha estat per aconseguir una informació la més actual possible que ens ajudi a entendre aquesta estranya situació en que ha quedat el nostre Ajuntament.

- Quin és el pensament d'U.M. i A.P. demunt això?

Hem parlat amb diverses persones d'aquests partits i pareix que han arribat a la conclusió de no tornar a l'Ajuntament fins que no hi hagi una resolució al respecte. No estan d'acord amb el resultat de la votació i han declarat davant notari, tots ells, que el seu pensament era votar a Carles Alabern, que aquest resultat surt com a motiu d'un error totalment involuntari del Regidor d'Unió Mallorquina, Pep Rubio, extremadament nerviós en aquells moments i que va equivocar la papereta en el moment de votar, introduint dins el recipient la de Francesc Obrador, pareixen ésser partidaris de que la votació s'ha de tornar fer.

Mentres tant, han posat una querrel·la criminal contra Francesc Obrador per haver-se atribuït el càrrec de Batle.

sensa haver fet el jurament i haver convocat un plenari signant com a tal.

Ens han manifestat la seva repulsa contra aquestes persones que estan atacant a Pep Rubio

De moment, això és tot quant hem aconseguit, intentarem, en el proper número, oferir-vos dues entrevistes, amb en Carles Alabern i amb en Rafel Xamena.

Respecte a lo mateix demanam al ~~campeny~~ veïnat de'n Pep Rubio a la Taula D'Edat, Regidor Antoni Boix la seva versió del que va passar al polèmic Plenari de la votació del nou Batle i ens diu que la majoria dels regidors d'U.M i d'A.P. varen mostrar públicament el seu vot, i entre els quals, també ho va fer en Pep Rubio, i el va poder veure el públic que es trobava darrera ell, així com el propi Antoni Boix.

El Regidor Boix té l'absoluta seguretat de que la papereta que va mostrar Pep Rubio era la corresponent al candidat a Batle Carles Alabern Montis.

-0-

Per acabar aquest tema entrevistam al propi Pep Rubio perquè siguin les seves propies paraules les que cloquin l'escrit.

Li demanam la seva impressió sobre tot el que ha passat i ens relata totes les coses que varen passar abans del vot, que varen incidir en augmentar el seu nerviosisme, propi de la situació.

Ens recorda el retard del Regidor Antoni Boix, la constitució de la Taula D'Edat amb José Rubio com a membre de més edat i en un principi Francisco Salvà com a membre més jove dels qui havien. Més tard va ser substituït per Antonia Boix quan va arribar, ens parla de la no possibilitat de tenir els 5 minuts de reflexió, el pas

de paperetes de ma en ma fins arribar a l'urna, el trencament de l'orde de la votació, ... i d'altres, prèvis al recompte de vots.

Per altra banda ens ha xerrat de l'angoixa personal que ha patit, especialment els primers dies posteriors al de la votació, especialment degut a les cridades telefòniques anònimes, amb amenaces i insults, fins al punt d'haver tengut una hipertensió arterial, i de la seva total recuperació en aquests moments.

Com a mensatge final vol fer arribar el sentiment de la seva gratitut a tots aquells que s'han preocupat per ell en aquestes terribles jornades de la seva vida i especialment a aquells que en cap moment han dubtat de la seva honestedat.

REVISTA VEINATS

PLENO DE CONSTITUCION DEL AYUNTAMIENTO

El día 23 de Mayo en el Salón de Actos del Ayuntamiento tuvo lugar la constitución del segundo Ayuntamiento democrático de Calviá.

Lo que en un principio parecía un mero trámite, por cuanto U.M. (5 concejales) y A.P. (4 concejales) habían suscrito un pacto para frenar a los socialistas (8 concejales), se convirtió en una sorpresa por el resultado, tanto para los protagonistas como para el numeroso público asistente. El acto transcurrió con normalidad, se presentaron las credenciales, se formó la Mesa de Edad compuesta por JOSE RUBIO (UM) y ANTONI BOIX (PSOE) repartieron a continuación las correspondientes papeletas de votación, que cada concejal fue depositando en la urna según eran llamados por el Secretario del Ayuntamiento para votar al futuro Alcalde de Calviá.

El Presidente de la Mesa, una vez finalizada la votación agitó la urna con las papeletas para remover la suerte (causó risitas entre el público) y se procedió al recuento.

A partir de entonces y ante la sorpresa de todos se comprobó que los resultados habían sido los siguientes: FRANCISCO OBRADOR (PSOE) 9 votos, CARLOS ALABERN (UM) 8 votos, RAFAEL XAMENA (AP) 0 votos. El Presidente proclamó Alcalde de Calviá a Francisco Obrador. El numeroso público prorumpió en aplausos con cierto asombro ante lo ocurrido.

El Secretario pidió a todos los grupos que designaran a los miembros de la Comisión Permanente según el resultado electoral, quedando formado por los siguientes

miembros:

ALCALDE: FRANCISCO OBRADOR MORATINOS

JOSE RUIZ (PSOE)

FRANCISCO MULET (PSOE)

MARGARITA NAJERA (PSOE)

CARLOS ALABERN (UM)

GERALD COPPEX (UM)

RAFAEL XAMENA (AP)

La Concejala Catalina Carbonell (AP) pidió que se mostraran las papeletas restantes por considerar que había habido una fuga de voto, contestándole el nuevo alcalde que "en democracia los votos cuentan por asentimiento y no por disentimiento".

Mientras tanto el Secretario General de U.M. Miguel Angel Borrás, que se encontraba entre el público, se dirigió ostensiblemente hasta el sillón ocupado por Rafael Xamena (AP), el cual levantándose del sillón y dirigiéndose al secretario pidió que fuese suspendido el acto puesto que algún miembro de la coalición conservadora se había equivocado; petición que obviamente fue denegada.

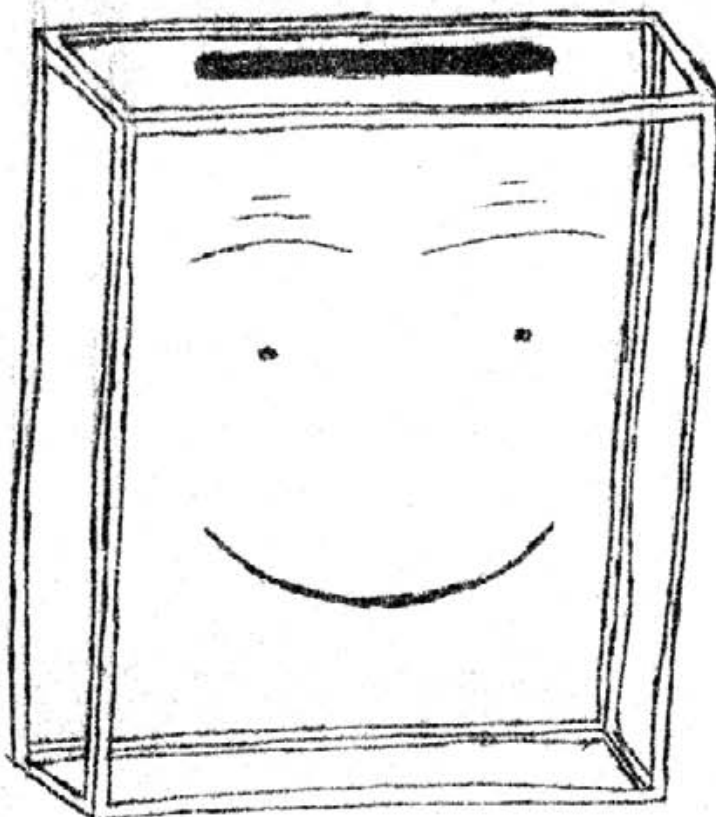
Calmados los ánimos por unos momentos el nuevo Alcalde pidió si alguien quería hacer alguna manifestación, produciéndose un silencio sepulcral; en vista de que nadie hacía uso de la palabra Francisco Obrador cerró el acto con un breve discurso (suponemos que improvisado) en el que resaltó que había sido una sorpresa para ellos; pero que asumía su responsabilidad en parte porque el PSOE había sido el partido más votado en las elecciones; que a pesar de encontrarse con una mayoría minoritaria, ofreció a los demás grupos la posibilidad

de una amplia colaboración en el Gobierno Municipal, que redundaría en el bien del pueblo.

Aoto seguido los cinco concejales de la Unión Mallorquina y los cuatro de Alianza Popular abandonaron el Salón dirigiéndose a levantar ~~an~~ ^{una} acta notarial de la cual desconocemos su contenido.

VEINATS espera que el ofrecimiento del nuevo alcalde sea con siderado por todos los grupos, ya que en su campaña electoral y en la mesa redonda que organizamos prometieron colaborar y trabajar por el bien del pueblo. Esta es la ocasión y el tiempo (que no sea tarde) para demostrarlo.

V.

Veïnats va anar a parlar amb el nou Batle de l'Ajuntament de Calvià. Va esser una Entrevista curta, de primers moments, ja que encara és prest per parlar d'assumptes de funcionament o problemàtiques, tenint en compte, també, que l'elecció va ser, en certa manera, sorpresiva. Volem agrair, ara, en el Sr. Batle la seva amabilitat en rebre'ns i felicitar-lo desitjant-li una bona feina durant el seu mandat.

VEINATS.- Com se sent després d'aquesta elecció, diguem, sorpresiva ?

BATLE.- Tranquil. El vot secret sempre és una sorpresa, això és una garantia de la democràcia. Jo, l'únic que puc dir és que vaig veure 9 paperetes que deien Paco Obrador i 8 que deien Carles Alabern, vaig assumir la responsabilitat d'haver estat elegit per majoria del Consistori. Perquè un vot dels 9 va passar en el 8 ? No m'interessa ni ho vull demanar, perquè la consciència de cada un davant una papereta és la seva i no la meua. Ara, la meua és respondre a aquesta realitat, 9 paperetes Paco Obrador i 8 paperetes Carles Alabern.

VEINATS.- Que en pensa de l'assumpte Pep Rubio ?

BATLE.- S'està abusant damunt una persona. Tots els polítics tocam tenir una ètica, que passa per lo econòmic i també pels sentiments i les persones. Em dol profundament que s'estigui atacant a una persona, més quan tenc fundades sospites de que no es va equivocar, perquè ell va mostrar el seu vot a un company nostre, que va veure clarament com, per ell, votava Carles Alabern. Que, evidentment, també pot ser un error d'aquest, també, però tot pot ser error. A més, em consta que agafaren les paperetes sobrants d'Antoni Boix, regidor nostre, i llavors els mostra-

ren a Pep Rubio com a seves. Com anècdota he de dir que ells mostren ~~les~~ paperetes que tenen de Paco Obrador, però no mostren la que toquen tenir de Carles Alabern, i aquesta encara no ha comparegut.

Apart d'això, he de dir que sent profundament que s'ataqui a una persona, perquè crec que la política tampoc no ha d'arribar a aquests extrems.

VEINATS.- Quin són els seus projectes immediats?

BATLE.- Això ens ha descentrat una mica. El més immediat que tenim és negociar i discutir amb totes les candidatures. Creim que aquí s'ha donat un fet democràtic que representa el 8 de Maig, hi ha una llista més votada, una altre molt menys votada i una altre no tant menys votada. Per tant, ens trobam en una situació en que el vot popular, que és l'únic a que ens devem seriosament els polítics, vol dir que hem de fer un Govern que reflexi aquesta voluntat que es va expressar el dia 8 de Maig, no creim en partidismes ni en un govern exclusiu, nosaltres oferirem govern a tots aquells que varen ser elegits el dia 8 de Maig.

VEINATS.- És a dir, no pensen fer una coalició, sinó un govern de tots?

BATLE.- Sí, un Govern on cada un, a cada Plenari, haurà de demostrar què és el que vol fer. Amb el que, certament, no creim és amb les actes notariales, això vol dir que no ens fiam i si no ens fiam els uns dels altres, més valdria que no ens presentàssim, i resulta que, aquí, hi ha hagut unes coalicions raríssimes en que tot s'ha hagut de fer amb notari, amb signatures, etc. Jo, personalment, no he signat mai, políticament, cap tipus de document davant un notari, com a molt, ham arribat a un acord, posant-lo per escrit, i l'hem signat nosaltres donant-nos fe.

VEINATS.- Com estan les Comissions?

BATLE.- Ja les tenim preparades, ens hem preparat per fer feina de veritat i, per tant, la nostra idea és que les Comissions no siguin ents morts, o ents que, com durant el passat mandat, varen estar anys a reunir-se i alguna ni es va

reunir. Volem que siguin unes comissions prou completes, amb 5 membres que duguin bé els papers, els estudiïn a fons i puguin presentar resolucions. La nostra idea és mantenir, més o menys, en un primer moment, el mateix esquema anterior, donar participació proporcional en els vots que s'han emittit dins aquestes condicions. Obrir un Ajuntament transparent a nivell dels 17 Regidors, perquè serà dels 17, no d'un, ni de 3, ni de 9, sinó de 17 Regidors, i de participació.

VEINATS.- Que vol dir el nou Batle en els nostres llocals ?

BATLE.- Jo diria que no som un "bicho" raro, som una persona normal, que he fet feina durant gran part de la meua vida dins aquest Terme. Vull tenir portes obertes per tothom,estic disposat a escoltar a tothom i, de veritat, vull fer feina, juntament amb un equip de 17 Regidors, el que no m'agradaria és que algun, pel que pugui haver passat, vulgués seguir la campanya electoral durant 4 anys, això ens semblaria bastant nociu i insensat. Que quan algun ha dit a la premsa, no ens deixaran fer política socialista, li agrairia perquè, realment, si no són socialistes, el seu deure és no deixar-nos fer, desde el seu angle, aquesta política, els ho agrairia, les respectem i les respectarem sempre aquesta voluntat política, el que no estan disposats a respectar són unes coses més fets i que no vull dir el nom, però que vagin únicament a mirar els interessos particulars, per damunt els del Terme i l'elecció democràtica dels seus ciutadans el 8 de Maig. Això és segret per no saltres i és la línia que pensam seguir, fer feina pel Terme i pel Municipi.

VEINATS.- Gràcies Sr. Batle i bona feina !

Manel Suàrez i Salvà.

EL PRIMER PLENARI DEL NOU AJUNTAMENT

El dissabte dia 28, a les 19 h., es va celebrar el primer Plenari del nou Ajuntament, sota la presidència del Batle Francesc Obrador, i en el que només hi assistiren els Regidors socialistes; com ja sabeu, els Regidors d'U.M. i A.P. han manifestat que no aniran a l'Ajuntament fins que no es dicti una resolució al respecte.

El nou Batle obrí les intervencions en català, demanant en el Secretari que llegís unes comunicacions on la Policia Municipal informava que durant els dies 26 i 27 va dur la citació pel Plenari a tots els Regidors i que els representants d'U.M. i A.P. es negaren a firmar la convocatòria, per lo que els hi deixaren a un familiar o bé a la porta. Després el Batle, va enviar comunicacions a les seus d'aquests dos partits perquè les fessin arribar en els seus Regidors. Com que en el Plenari no hi havien anat i hi eren els 8 socialistes, tractant-se d'una convocatòria extraordinària, hi havia quorum i va començar, amb aquest Ordre del Dia:

1er.- El Batle i els Regidors prometen els seus càrrecs i la fidelitat a la Constitució. Abans es llegeixen una sèrie de comunicats i lleis que diven que això s'ha de fer quant abans. També es dona especial atenció a la llei que, poc més o manco, diu que el Batle, si no ha jurat en el mateix moment de la seva elecció com a tal, ha de manifestar la seva intenció de fer-ho abans de 48 hores davant alguns testimonis, per tant, el Secretari llegeix la Declaració de l'actual Batle, feta a les 24 hores, on exposa aquesta intenció.

2on.- Aproven l'acta del passat dia 23 i es comunica com qu'edà la Permanent, ja ho heu vist a la Crònica del Plenari de dia 23.

3er.- Nomenament dels Tinents de Batle. Ho introdueix el Batle dient que és una voluntat seva, és a dir, queden nomenats per Decret del Batle, segons mana la llei, per tant no s'han de votar. Els ha nomenat en relació al número de vots que ha obtingut cada partit. Els que, en aquell moment no hi eren, queden pendents de jurament.

1er Tinent de Batle.- José Ruix del P.S.O.E.

- 2on Tinent de Batlle.- Carlos Aleborn. D'U.P.
3er " " " .- Rafel Xamena. D'A.P.
4at " " " .- Francesc Nulet. Del P.S.O.E.
5é " " " .- Gerald Coppex. D'U.E.
6é " " " .- Margalida Májora. Del P.S.O.E.

A continuació el Batlle agafa la paraula dient que aquest Ajuntament mereix alguna cosa més que lo que li està passant, afirmant que ell encalça el Govern de col.laboració, manera de passar-lo en funcionament.

Segons les seves paraules, s'ha convocat aquest Plenari extraordinari tan aviat perquè hi havia una necessitat de constituir-se per poder tramitar tot d'una la concessió d'un Centre d'Assistència d'Urgències on el nostre Terme, que estrà obert tota la nit. Pareix que ja està concedit, però per tota la Comerça, i si no el demanen tot d'una, no estarà a Calvià. També, segons ell, hi ha altres temes que justifiquen la rapidesa, com són els referents a l'encreuament de Sta. Ponça, les escoles de Sta. Ponça i Peguera i el Poliesportiu a Calvià.

Acaba la intervenció dient que si algun altre dels Regidors no assistants pensa que hi ha hagut illegalitat, per això hi ha els tribunals, ara bé, no s'ha d'aturar el funcionament del Municipi.

4art.- Dies en que es faran els Plenaries i les Permanents. Els Plenaries continuaran fent-se el primer dimarts no festiu de cada mes a les 19 h., menys els mesos de Juny, Juliol, Agost i Setembre que començaran a les 20 h.

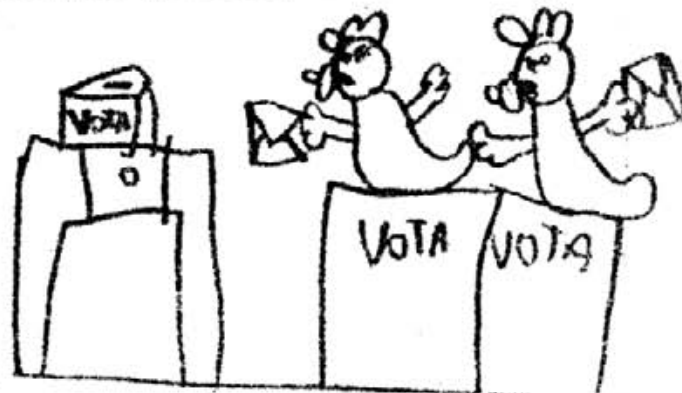
Les Permanents es faran els primers dimarts de cada setmana a les 11 del matí.

I així va acabar el Plenari.

Manel Suàrez i Salvà.

NOTICARIO LOCAL

- En la Guardería de Calviá, se ha celebrado entre los padres de los niños que asisten a ella, la elección de un Vocal, representante suyo, en la Junta Directiva del Patronato de Guarderías Municipales, únicamente con voz, sin derecho a voto. Dicha elección ha recaído sobre el que también es Coordinador de Veïnats, Pen Rubio.

- Durante el pasado 1 de Mayo, Fiesta del Trabajo, se celebró también la Fiesta de la Bandarita de la Cruz Roja, con motivo de lo cual, el Ayuntamiento repartió entre los escolares del Término varias huchas y las papeletas correspondientes para que, durante el fin de semana, recogieran los donativos de los vecinos.

- A título meramente informativo, y para los coleccionistas de datos, ofrecemos ahora la relación de actos que cada uno de los partidos políticos organizó en nuestros pueblos, con motivo de sus campañas electorales para las Municipales del 8 de Mayo.

	<u>Calviá</u>	<u>Candellá</u>
A.P.-	Miting	Miting
B.C.I.B.-	"	-----
P.S.M.-	Presentació Candi-	-----
	datura al Parlament.	
	Miting.	-----
P.S.D.E.-	Recogida de niños para fiesta en Sta.	
	Ponça(ambos lugares)	
	Reuniones informativas(ambos lugares)	
	Miting	-----
	Película	-----

	<u>Calviá</u>	<u>Candellá</u>
P.S.O.E.-	Fiesta de la Rosa	-----
U.M.-	Fiesta	Torrada.

Hay que hacer constar que todos ellos participaron en la Mesa Redonda organizada en Calviá por Veïnats, a la que asistieron unas 150 personas, con una duración de unas 3 horas, en la que todos los candidatos dispusieron de unos diez minutos para exponer la línea maestra de su programa general, para después hacerles unas preguntas el Moderador, sobre la Plaza Nueva, los Impuestos, el P.S.O.U., las posibles Coaliciones, y, por último pasar al Coloquio, bastante animado por cierto.

- Se han iniciado ya las obras de conducción de las aguas de los pozos de Ses Algorfes hasta la Red General. El coste

aproximado es de unos 70 millones de pesetas de los que el M.O.P.U. aporte el 50 %. Probablemente, todo estará preparado para principios de Agosto, en plena temporada turística, en que Calviá alcanza los 200.000 habitantes, paliando, de esta manera, la insuficiencia de agua en algunas zonas.

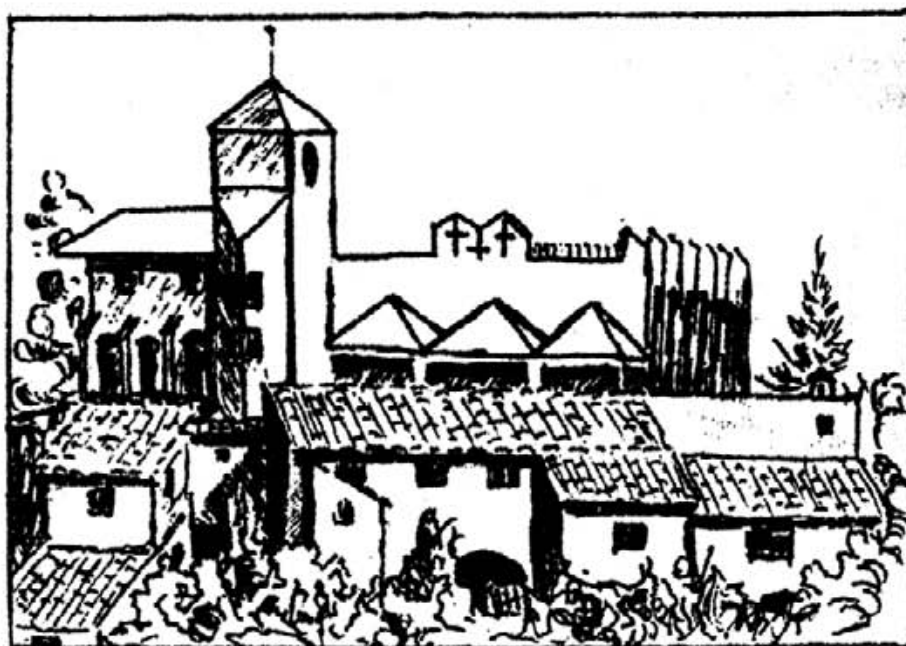
El caudal que aportan es realmente importante, habiéndose del Hectómetro Cúbico al año.

- Desde hace unas semanas, Calviá dispone de una nueva plaza en la entrada del pueblo. Si bien es cierto que se ha inaugurado espontáneamente por los vecinos, ya que de la apertura oficial no tenemos noticias, igualmente, los chorros del surtidor del Ayuntamiento han sido modificados, variando su forma. En los dos lugares se habían puesto peccos que, gracias al vandalismo de algunas personas han desaparecido totalmente. Aprenderemos alguna vez a respetar los bienes públicos...?

- El pasado día 19 tuvo lugar en la Biblioteca una Conferencia organizada por el Consell sobre Orientación Familiar, siendo el Ponente el Doctor en Psicología, Francisco Sansó, quien, en su charla, se refirió al concepto Educación del niño en la familia, señalando la importancia de los hábitos que adquiere en los primeros

...
...
... de su vida, así como el ejemplo que toma del comportamiento de los padres. Al final, la veintena de personas que asistieron al acto, se entablaron en un ameno coloquio. Estas son conferencias destinadas especialmente a padres y educadores, que no tendrían que producirse de forma tan esporádica, sería preciso que los Organismos oficiales, léase Ayuntamiento o Ministerios de Cultura o Educación, organizaran unos Ciclos anuales con esta temática.

- El párroco de Capdellà, D. Bernat Homer, ha hecho llegar hasta Veïnats la tarjeta que aquí les reproducimos y que tiene como base la nueva iglesia de nuestro pueblo vecino.

Torre de Capdellà

Dibuix de S. Gual

- La Caja de Ahorros "Sa Nostra" hizo donación a una mujer invidua de nuestro pueblo, de una nueva silla de ruedas coincidiendo con la visita realizada a Lluc.

- Acabamos anticipando que, para el día 5 del mes que viene el Colegio de Palma Nova ha organizado una Marató por edades, en la que pueden participar los niños de todo el Término.

Manuel Suàrez i Salvà.

Per En Joan Rubio

Ha estat i és un home popular, encara que molta gent, i era el meu cas, no el coneix personalment, però n'ha sentit xerrar. I no li ve la popularitat perquè hagi fet coses espectaculars, és humil i modest, sinó pel càrrec que va ocupar al llarg de trenta-nou anys (de gener del 40 al maig del 79), em referesc a El Saig, En Jaume Juan.

Actualment té 69 anys, i es dedica a fer un poc d'hortalissa, a cercar esclatassangs, espèrets, viatjar, o sigui a fer salut.

És nét d'un altre saig, que li deien en "xíxero", i nebot del saig Toni, de qui va heretar la trompeta.

Va entrar a fer feina a l'Ajuntament, quan només hi havia dos escriptors, el secretari i ell. Tothom feia de tot, manco les crides ("voz pública"), que les feia ell "ses primeres que vaig fer estava un poc empagait, però com tots ens coneixem em va passar prest. Se feien crides per pagar ses contribucions renovació des cens, vacunar es cans i coses així".

Les crides es feien a la sortida de missa del diumenge per aplegar més gent, o bé, pel poble fent bastantes aturades (Quatre cantons, devers es pou nou, Sa Capelleta, camí de Can Ros, corter, comellà, sa serradora,...), també anava a fer les crides a Capdellà, i poques vegades va haver d'anar a les platges.

L'operativa de la crida era: tocar la trompeta, esperar que sortís la gent, i després El Saig cantava el missatge, que prèviament s'havia après de memòria. Es feia en mallorquí i castellà.

Estant en actiu ha vist el següens batles, i per ordre: N'Ózons (de Son Claret), En Pep Ferrer, En Pere de Mofarés, En Jaume Martorell, En Terrassa, En Morell, En Payeras, En Terres i En Paco Font.

Ens va relatar dos robos que veran ocórrer a l'Ajuntament, en un d'ells robaren doblers que estaven dins la caixa forta,

malgrat això els funcionaris cobraren al cap del mes. L'altre va consistir en prendre els suministres que s'havien de repartir entre el poble amb cartilles de racionament, però aquest pic la guàrdia civil va poder agafar l'objecte del delictes, encara que fugissin els lladres.

Un dels secretaris que passà per l'Ajuntament va ésser El Secretari Bauçà, idò bé, com diríem actualment, va ésser aquest home l'encarregat de modificar el sistema fiscal que fins aquells moments funcionava. Només es pagava el consum (tribut damunt el béns de cada contribuient). A partir de llavors començarem amb "plusvalías", permissos d'obra i encara no ens hem aturat.

Abans d'ésser saig va fer de picapedrer amb Mestre Roses, i altres, varen fer la guixeria dels Hostalets.

També va ésser un dels calvianers que se'n va anar a Cuba, per tres anys, a pescar esponja amb barco, que era en part d'un germà seu. L'única cosa, ens va dir, que no li agradà massa era un menjar que es deia patates amb "tasajo", que era carn de bou seca.

Encara que amb la seva quinta va sortir excedent de cupo, com que la guerra civil l'agafà en edat militar el reclamaren i el feren "cabo" d'infanteria. Va estar al front de l'Ebro on el feriren i el traslladaren a Santiago de Compostela on va estar set mesos convalescent de l'operació. El metge que l'operà era un metge jove que s'estrenà amb ell.

Hagués pogut fer més llarga aquesta xerrada però dia set no estava més inspirat, per una banda, un minut que feia bauxa per l'altra, i per acabar-ho de rematar Na Magdalena ens va fer suggeriment d'haver de censurar alguns temes que naturalment no he posat damunt els folis, però per altra banda en Joan ens va ajudar a completar la xerrada, i a concretar l'entrevista amb El Saig, son pare. Això sí, aquesta vegada va ésser una xerrada amb cafè inclòs, al manco per part meua.

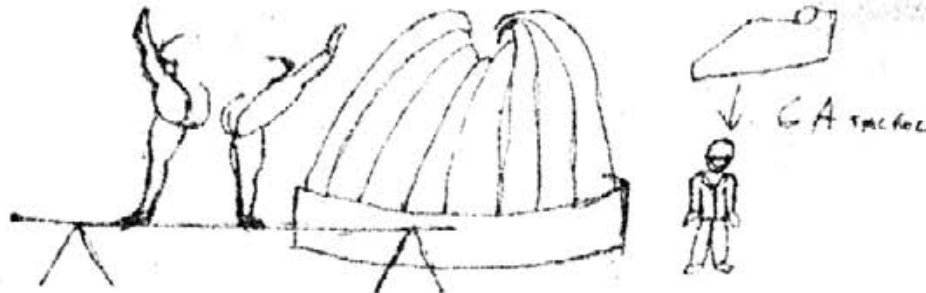
el premi del mes -83-

Ja ens han adobat la màquina d'escriure, i tanta sort! perquè aquest mes haurà de fer escarada.

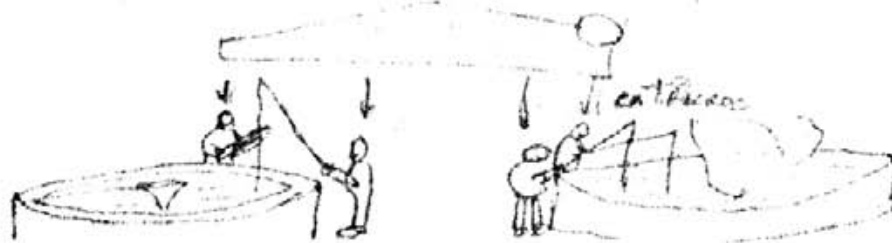
Quatre fets, quatre, s'han fet acompanyadors al premi d'aquest mes. Anirem cronològicament.

Els tres primers estan relacionats amb l'aigua.

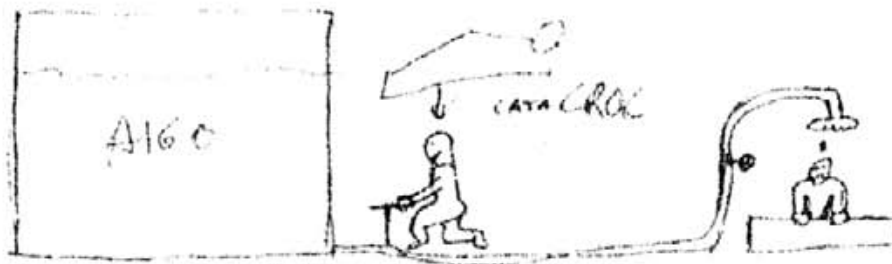
I començem amb les fonts. El primer se refereix a la fermosa i recent estrenada font de davant La Casa de la Vila. Un cop damunt la closca del que va donar l'orde d'inaugurar-la el divendres 6 de maig com a teló de fons de la festa electoral d'un partit concret: Unió Mallorquina. La seu haguera estat inaugurar-la el dia de les eleccions: 8 de maig. No som tan il·lusos de creure que això pugui fer guanyar les eleccions a un partit, però no deixen de ser parts i quarts en persones que no les haurien de fer

El segon cop es compartit i se refereix també a les fonts del poble. Vagi per els animals que varen dedicar-se a pescar i meter els peixets que varen posar a dins les dues fonts.

El tercer cop serà per aquell que ha pres la decisió de tallar-nos l'aigua durant les hores en que nos es més necessaria sensa dir ni ase ni bestia.

I el quart oop, i aquest va en sèrie, el fotrem amb tota la nostra
brina a tots aquells que s'han dedicat darrera la màscara de l'anonimat
i la covardia a amenaçar i insultar per telèfon o qualsevol altra mitjà
al regidor electe Pep Ribic i Amengual.

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

ENS AJUDA A FER LA REVISTA AMB EL SEU SUPORT ECONOMIC

Per Xisco Nulet i Manel Suárez.

4-5 Junio.- ¿Saben cuántos eran los Mosqueteros del rey?... D'Artagnan, Athos, Aramis y Porthos ... Descubra ahora el 5º Mosquetero ! La película que gustará a grandes y pequeños, acción amor, diversión Todo esto se lo ofrece :

Con: Silvia Kristel, Beau Bridges, Ursula
Andress, Cornel Wilde, Olivier de
Havilland y Rex Harrison. Dirigida por
Ken Annakin.

**El Quinto
Mosquetero**

11-12 Junio.- Louis de Funès, vestido de Rabino, baila, huye, viena, va, vuelve, dice, cae y grita como un loco en su más divertida película:

Las Locas Aventuras de "Rabbi" Jacob

LOUIS DE FUNÈS Las Locas Aventuras de "Rabbi" Jacob
GERARD OURY
SEIZY DELAH
RENZO MONTAGNANI
JACQUES FRANCOIS
CLAUDE PÉREZ
JACQUES GUYOT
BENJAMIN SÉDER
BENJAMIN SÉDER

13-19 Junio.- Película que ya estuvo circunscrita, pero sin llegar a exhibirse. ES LA AVENTURA DE LA VIDA. Interpretada por José Ferrer y Karen Valentine:

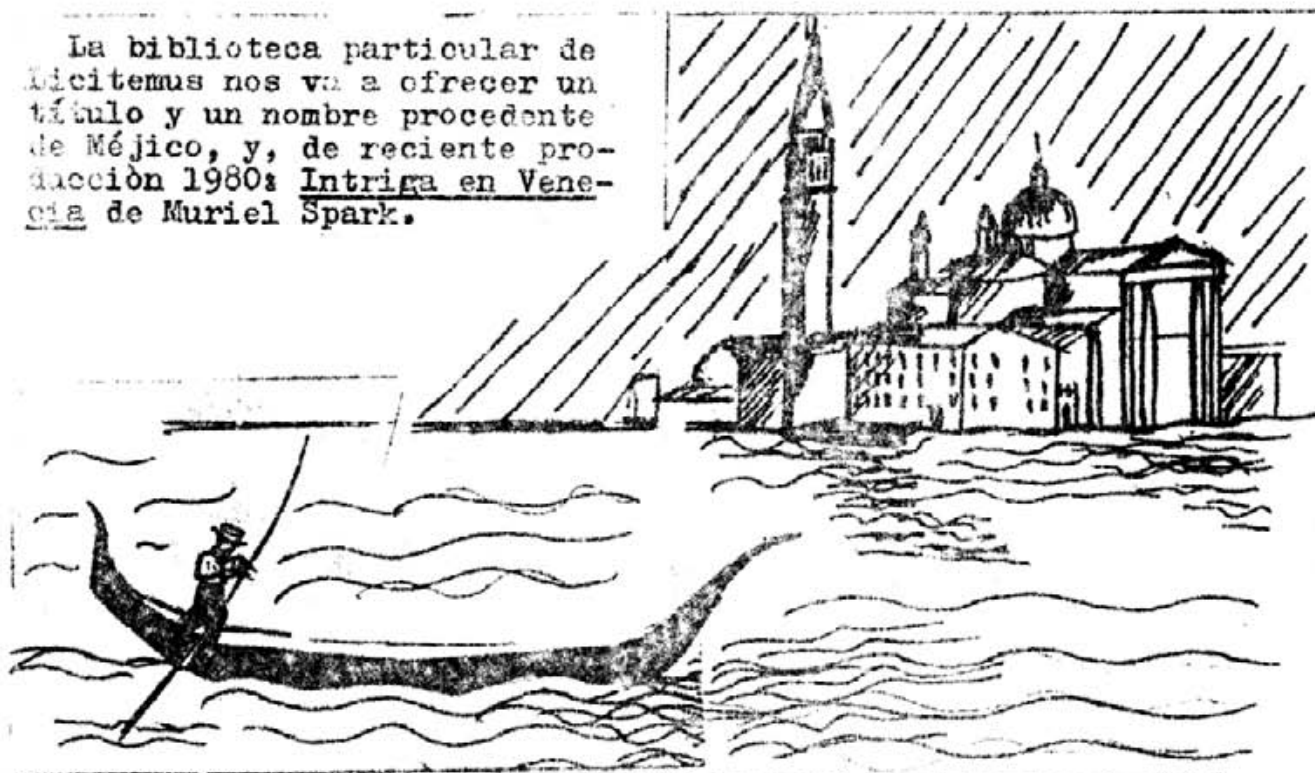
DOS AMIGOS

25-26 Junio.- Una esombrosa aventura moderna de supervivencia y valor en la naturaleza inexplorada ! Con Robert Logan, Nikki Jamison Olsen y Heather Rattray.

abandonados en la isla perdida

LICITEMUS

La biblioteca particular de Licitemus nos va a ofrecer un título y un nombre procedente de Méjico, y, de reciente producción 1980: Intriga en Venecia de Muriel Spark.

Intriga en Venecia es una novela que trata sobre las complicaciones que siguen a la decepción, pero para Muriel Spark esos asuntos son también los elementos con que crea una comedia a la alta escuela con agudas observaciones sobre la precaria forma en que vivimos en la actualidad. Ella demuestra una vez más, que lo que podría ser un melodrama o una chocarrería operística, en Italia es realismo puro, y que, cuando todos tenemos algo que esconder los resultados pueden ser sutilmente graciosos.

Lista, aguda, siempre alerta de los matices de la conducta humana, esta es Muriel Spark quien nos ofrece lo mejor de su incomparable producción. En

Intriga en Venecia, la autora nos envuelve en el pasado y el presente, en el comunismo y el capitalismo. Igualmente, el realismo astuto y el idealismo fatuo y necio de sus protagonistas son magistralmente representados por la joven aventurera Lina Pancev, descedente búlgara y guardiana de grandes secretos políticos que cuida con celo pasional.

Junto con sus soberbios personajes, recorreremos un mundo de corrupción e intriga políticas, pero al mismo tiempo éste nos empapa de profundos conocimientos intelectuales y artísticos. Nos sumergimos en un mundo de prostitución masculina que nos lleva de la mano por toda una gama de reacciones psicológicas magníficamente exhibidas por cada uno de los personajes.

El cine español prosigue su tarea de avance. De los resultados que se obtenga en el festival de Cannes, se podrá afirmar o negar que el triunfo español no es circunstancial.

Las películas que se van a presentar, llevan consigo el prestigio de sus directores. Carlos Saura presentará Carmen, cuyos protagonistas Antonio Gades y Laura del Río completan el trío de ases. Quien el pasado once de mayo vio Bodas de sangre del mismo director y protagonista masculino puede hacerse a la idea de la estructura parcial de Carmen. Sin embargo he de concretar lo original de esta película, si bien en la obra de Lorca (Bodas de sangre) el baile y la música se identificaban plenamente con el espíritu andaluz, Carmen se desenvuelve en un fondo musical clásico, cuyo lenguaje en la danza no responde al ballet clásico, sino al baile español. El arte de Gades, la música del pasado, siempre presente, la presentación de Laura del Río y la imaginación de Saura, vuelve a presentarnos una cinematografía llena de sorpresas, sin una identidad que concrete a los protagonistas, el remolino de imágenes de Saura.

La otra película es la llamada El Sur de Victor Erice. Este director es particularísimo, únicamente podemos criticar su obra en base de la producción El espíritu de la Colmena, porque después de esta magistral obra, Erice desapareció hasta que ha vuelto a sorprendernos con El Sur, y en calidad de obra presentable a un festival como el de Cannes. Por lo que he podido averiguar, la película presenta la misma temática que la Colmena esperemos que sea tan acertada como ella.

Nati Palliser

Así es la democracia

A título personal y en el de la directiva local del P.S.M. acepto, aceptamos con estoicismo el resultado de las elecciones municipales por no haber lugar a lamentaciones, de forma ni de fondo, cuyo lauro de la soberanía del voto popular, su licitud no es discutible. Así es la democracia. Seguiremos laborando indomablemente, por las libertades cívicas en la medida de nuestras posibilidades, para que el pueblo de Calvià recupere su idiosincrasia histórica de la cual particularmente, entre otros, por edad, formamos parte del legado de nuestros antepasados que, en mi manera de ver y pensar, no ha sido integralmente proseguida que, en su momento, intentaremos e iremos valorando comparativamente enlazando el pasado, con el presente y el futuro.

No obstante nuestras más sinceras congratulaciones al nuevo consistorio deseándole aciertos en sus gestiones municipales, en pro del pueblo y para el pueblo.

Mi más sincero reconocimiento de gratitud a todos aquellos que votaron y apoyaron nuestra candidatura del P.S.M. que si por recién nacida, sin tiempo de preparación, ha dado un resultado aceptable esperemos y trabajemos para que en el futuro se haga adulta, se robustezca dando una consecución mejor.

Así mismo también mi más efusivo agradecimiento a la base de A.E. por la confianza que depositaron en mí como portavoz de la defensa de sus intereses en el consistorio que ahora finaliza.

Calvià 20-5-83

Edo. Damian Amengual Más
Ex-Concejal

En el mitin pre-electoral que celebrà el P.S.M. al teatre de la Societat de Calvià es va produir el següent fet:

Quan el candidat del P.S.M. Sebastià Serra va iniciar el seu parlament en mallorquí emparant-se en l'article nº3 de la Constitució espanyola i el nº 3 del nostre Estatut d'Autonomia d'entre el públic varen sorgir nombroses protestes (i, sobretot renoueres). I tot va ser per exigir a n'En Tià Serra que parlàs en castellà. El polític va prosseguir en castellà i quan va acabar la seua exposició va demanar a l'auditori quanta gent no entenia el mallorquí. Per la sorpresa general sols una persona va aixecar la mà, lo qual no se corresponia amb el que havia passat quan havia parlat que el teatre quia per allí.

Nosaltres, mallorquins-parlants, quan qualqu s'expressi en castellà, mai li exigirem (ni de bones, ni de males maneres) que ho faci en mallorquí. Per les següents raons:

1ª. Perque es una falta de respecte i d'educació cívica tallar a qualqu quan xerra.

2ª. Perque atemptar contra la llibertat d'expressió és una tècnica feixista.

Conclusió.- El que no siga feixista que no utilitzi tèniques feixistes.

UN GRAPAT DE CALVIANERS

Queridos amigos de "Veïnats":

Como suscriptor de la Revista, me veo en la obligación de felicitaros por el magnífico esfuerzo que realizasteis el pasado día 8 de Mayo, para que el día siguiente nos encontráramos con ese suplemento con los resultados electorales.

Nos demostrásteis que es posible estar dando información en aquellos acontecimientos importantes en la vida de Calviá.

Os reitero mi felicitación y os animo a seguir adelante.

Un cordial saludo.

Manuel Barajas.

Veïnats quiero agradecer a Manuel Barajas sus palabras de apoyo y reconocimiento manifestando que seguiremos adelante con nuestros deseos de mantener informados a nuestros vecinos de cuanto acontece en Calviá, así como de su historia, cultura y tradiciones, sobretodo mientras contemos con vuestro apoyo. Gracias a vosotros porque vuestro reconocimiento nos ayuda a seguir con nuestra labor.

Lea y Escoja

Nuestra Biblioteca, además de Novelas, Dramas y Poesía Contemporánea, empieza a estar bien surtida de obras "clásicas", entre las que se encuentra el poema El Estudiante de Salamanca de José de Espronceda.

En el siglo XIX, se produce en toda Europa el fenómeno del Romanticismo, que influirá en todos los ámbitos de la vida y de la literatura. Así, al lado de escritores como Becquer, Larra, el Duque de Rivas y un largo etcétera, se encuentra José de Espronceda, el máximo exponente, quizás, de nuestra lírica romántica.

El autor que nos ocupa hoy, nace en Almendralejo (Badajoz) el año 1.808 y se educa en Madrid. Su temperamento impulsivo le lleva a fundar una Sociedad secreta revolucionaria, "Los Numantinos", para vengar la muerte de Riego, por lo que es desterrado a un Monasterio. Poco después, las circunstancias políticas le aconsejan emigrar y parte hacia Portugal, donde conoce a Teresa Mancha, de la que se enamora, siguiéndola a Londres. En el año 1.832 logra volver a España mediante una amnistía a la que se acoge, continuando su actividad política en la extrema izquierda del Partido Liberal, llegando a ser Diputado y fundador del Partido Republicano, mientras tanto es abandonado por Teresa en dos ocasiones. Espronceda halla la muerte a los 34 años debido a una afección de laringeo.

El Estudiante de Salamanca apareció en dos partes, una en 1.836 y la otra en 1.837. Este poema pertenece al género de la leyenda, tema muy tratado por los románticos, y cuenta diversos elementos de la tradición literaria, empezando por la personalidad del protagonista que, para mí, representa otro "Don Juan Tenorio", aunque de diferentes características. Se trata de una leyenda fantástica con la que, el autor, expresa su propia idea romántica del mundo.

Consta de unos 1.700 versos distribuidos en 4 apartados. El Primero, muy breve, se inicia con la descripción de un duelo en la

oscuridad de la noche, en el que cae muerto un hombre. Sigue luego la descripción del protagonista, D. Félix de Montemar, altanero, irreligioso, temerario, que "todo lo fía a su espada y a su valor"; famoso por su arrogancia y por sus vicios, ocupado únicamente en pendencias y conquistas de mujeres a las que, una vez seducidas, abandona. Pasa, después, a unos versos de un fuerte contraste en los que nos presenta a Doña Elvira, conquista de Don Félix, del que está profundamente enamorada; dochada de pureza, bondad y belleza femenina que, como las demás, es abandonada.

Ya en la Segunda Parte, se nos cuenta cómo enloquece de amor y muere después de escribir una ocasionada carta a Don Félix.

En la Tercera parte asistimos a una dramática escena en la que D. Félix está a punto de jugarse un retrato de Doña Elvira en una partida de cartas, entrando en este momento D. Diego, hermano de la difunta, dispuesto a vengarla, por lo que reta a D. Félix a un duelo, en el que éste último mata a su "pseudocuéquero".

Con la Cuarta Parte del Poema, Espronceda abandona la realidad y entramos en el mundo de lo irreal y lo fantástico. Don Félix, con la espada ensangrentada, camina por una callejuela y divisa

un bulto blanco de mujer que se arrodilla ante una hornacina, en la cual hay una imagen. Se la acerca y la dama oche a andar, moviéndose la calle y la imagen al mismo tiempo que ella. Don Félix, sin asustarse por el prodigio, pretende conocer a la dama iniciando una persecución alucinante. Atraviesan la ciudad, salen al campo y penetran en otra ciudad desconocida, suenan las campanas, unos espectros bailan danzas grotescas y enloquecedoras. La dama le habla para decirle que corre un gran peligro si la sigue, pero nuestro protagonista no se arredra y continúa.

Aparecen entonces un entierro y D. Félix ve a dos muertos : uno es D. Diego, el otro es él mismo. Se reanuda del momento de temor y prosigue con la persecución de la dama. Al fin encuentran en un fantasmagórico edificio, descendiendo por una escalera llegando a una estancia en cuyo centro se encuentra un túmulo. Entre una muchedumbre de esqueletos danzantes, la misteriosa mujer tiende la mano a D. Félix y se la ofrece como esposa; éste alza su velo y descubre que no es sino un esqueleto, pero afirmando en su temeridad, acepta tomarla como mujer. El esqueleto le abraza y, aunque D. Félix, atemorizado, intenta desasirse, lo mata.

Joan Lladó.

CREACIÓ
=====

S'Escorpi enc envia aquest mes la glosa que té per
títol:

SALUT I FEINA !

Aquesta glosa la vaig fer quan sa gent feia feina to-
ta sa setmana, és a dir, de dilluns a dissabte, tots dos incluits.

Es dilluns és mal dia
si he d'anar a treballar,
finc a les dotze jeuria
si no em venguéssin a cridar.

Es Dimarts dic que tenc ronya
i no em vull aixecar,
que em deixin jeure una estona
i no faig més que gratar.

Es Dimecres dic que tenc febre,
i es metge han d'anar a cercar,
a correccions com una llebre
perque em vengui a mirar.
Em troba ben ajagut
i em fa una inspecció,
em posa un poc d'esporrit
i diu que ja estic millor.

Es Dijous tenc una espina
aficada en es dit petit,
que si no la'm treven tot d'una
no dormiré altre nit.

Es Divendres quan em criden
no em puc remenar des llit :
tenc es nervis que m'estiren
d'esbravonet que ja estic.

Es Dissabte dematí
quan en venen a cridar,
casi em pos a plorar
de veure que he de partir.
Tenta sort que s'horabaixa
posam forqueta en es carro,
se feina ja s'ha "acabado"
ja hem acabat sa tasca.

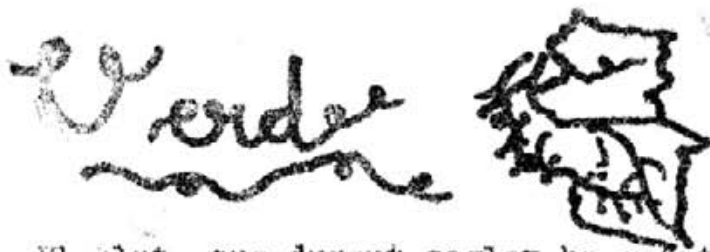
Es Diumenge en sortir es sol,
no he de menester cridar,
ja nec coss en es llençol
i me'n vaig a passejar.

Vaja setmana feresta
de fer feina cada dia,
all no hi ha hagut cap festa
per poder descansar un dia.

Sense
Paraules.

S'Escorpi

El blat, que durant segles ha estat la base de l'alimentació dels homes és conegut científicament per:

Triticum aestivum L., es el conegut a Mallorca amb el nom de blat, blat escoat, blat xeixa i en castellà per "trigo can-deal". Es un blat amb una aresta molt curta.

Triticum spelta L. Conegut per Espelta, en castellà per "Escaña" o "cea" és un blat sense aresta.

Triticum lurgidum L. Es un blat de gra no tan inflat i llargues arestes.

Triticum durum Desf. Gra no tan inflat i arestes també llargues.

Triticum monococcum. Blat d'espiga petita comprimida, amb arestes.

Els noms populars de les diferents castes de blat son els següents:

Blat carretó que té l'espiga gruixada i cilíndrica, semblant a un carretó de batre (Manacor, Ariany, St. Llorenç)

Blat roig és una casta de blat molt bo, de canya llarga i roja i d'espiga també roja; procedeix del blat coll de de rossi, que té molt llarg el coll de l'espiga, la qual està clapejada de blau o negre i és considerat el blat mallorquí més fi i que dona millor pa. Molt semblant a aquest és el blat de Ses Pastores o blat d'En Fita, de gra llarg i rogenç i molt saborós (Artà, Petra, Costitx, Vilafranca, Manacor).

Blat negre és un blat d'espiga gruixada, aresta negra retent, però que fa el pa negrós i no gaire fi.

Blat rovelló es fa a terres primes i fa el pa moreno però profitós (Artà, Manacor, St. Llorenç, Vilafranca).

Blat barba, és d'espiga grossa i gruixada i de gra blau molt retent, però fa el pa molt fluix i clivellat.

Blat auceller, és d'espiga molt llarga (Artà)

Blat cabot es fa molt alt.

Blat somerí és petit i es fa a terres primes, fa el pa negre, però és saborós (Artà).

Blat ordi: té l'espiga com d'ordi, és molt fort i es fa a terres primes i el pa que produeix no és gaire fi (Capdepera, St. Llorenç).

Blat de s'eriçó se fa alt, té l'espiga curta i gruixada, l'aresta negra i els grans ben composts i ama terra

bona (Artà, St. Llorenç, Sencelles).

Blat carabassot, és d'espiga llarga, de fullam abundós però és delicat i requereix terra bona, fa bon pa. (Artà, Vilafraça).

Blat trobat, té l'espiga curta i gruixada amb piquets o retxetes negres (Mancor).

Blat mollar, té la canya gruixada, l'espiga gruixada i curta, el gra blanc, retent i molt fi.

Blat mort, quan grana, en lloc de tornar groga l'espiga torna blanca (Artà, Mancor).

Quant a l'ús medicinal del blat, és el següent:

Blat, xeixa, forment, en castellà "trigo", i científicament *tritium aestivum* és tengut com a curatiu del vici d'embriaguesa, per a la qual cosa s'ha pren la flor, una pessigada infusa en un tassó d'aigua, en dejà durant alguns dies.

El segó o despulla del gra, és emprat contra les febres pertinaces, lentes. Tres grapat de segó es renten amb aigua, totes les vegades que calgui fins que perdi els residus de farina que du adherits. Després es fa bullir un quart d'hora amb una quantitat d'aigua suficient per a un tassó gran, i després de colar-lo i haver-hi afegit un parell de verells d'ou ben batuts es pren en una sola vegada, en dejà. Cal repetir el remei durant una dotzena de dies.

CARME L.A.

Ben sovint ens exclaimem per la destrucció de Mallorca.
 Tots coneixem racons que foren bells i avui són plens de ciment,
 pinars que ja no existeixen. Natura degradada.

Es ben hora de cercar solucions per aturar aquest procés,
 i correspon a l'Administració fer realitat una protecció eficaç
 dels nostres espais naturals. En aquest sentit, desitjem que sigui
 prest efectiva la declaració de Parc Natural per a tota la Serra
 Nord de Mallorca, i que la reglamentació que s'apliqui sigui verita-
 derament útil. Però també serà precis que augmentin moltíssim les
 terres de propietat pública i que la seva gestió serveixi a la
 vegada a la conservació de la Naturalesa i a la funció de contacte
 dels ciutadans amb els grans espais lliures.

Per això ha nascut dins el G.O.E. una idea molt ambiciosa:
 obrir una subscripció pública per comprar la finca de La Trapa,
 de 10 4 quarterades d'extensió, situada a l'extrem meridional de la
 Serra Nord, damunt Cala En Bassot i dominant l'illa de Sa Dragonera,
 en un lloc d'un gran valor històric i d'un paisatge extraordinari.

La finalitat primordial d'aquesta finca serà la conservació
 de la Naturalesa, posant en pràctica un pla de gestió que valen que
 sigui modèlic, i que permeti dur a terme activitats didàctiques,
 científiques i recreatives, fent-les compatibles amb el respecte
 de la flora, la fauna i l'entorn.

Entenem que aquesta iniciativa serà el millor estímul perquè
 l'Administració compleixi també amb el seu deure, a una escala molt
 més ambiciosa. Demostrant que som capaços de fer un esforç econò-
 mic personal per salvar la nostra Naturalesa de la destrucció, po-
 drem exigir que els poders públics compleixin la seva obligació
 amb eficàcia.

Amb aquesta crida va començar la campanya per l'adquisició
 de La Trapa, mitjançant subscripció pública.

El sistema seguit és en base a títols de participació de
 10.000 pessetes que es poden fer efectives al comptant o mitjan-

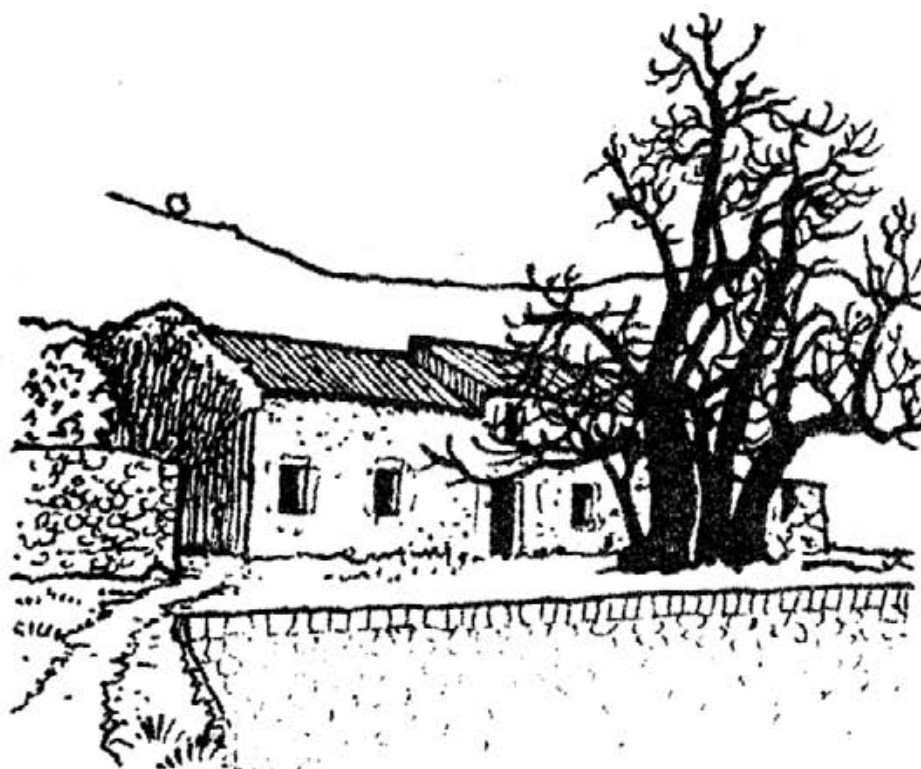
gent quotes mensuals a comoditat del subscriptor.

S'ha creat un Patronat de Gestió elegit democràticament per tots els socis que es reuneixen periòdicament amb assemblees o comissions de feina per dur la tasca endavant.

Aleshores la feina continua arrelegant ajudes, fins i tot de l'estranger, organitzant concerts a benefici de La Trepa i van endavant les gestions per començar la restauració de les cases de la possessió.

Si vos interessa rebre més informació al respecte, podeu dirigir-vos a : G.O.B. C/ Verí, 1-32 Palma. Telf. - 22 11 05.

Nanet Domènech.

UNA DE PUBLICITAT

Encara tenim els carrers de Calvià plens de propaganda electoral. Ja passa d'hora de que els seus propietaris les llevin d'on estan embutant. O és que ja comencen la campanya publicitària per les properes eleccions municipals de l'any 1.987?

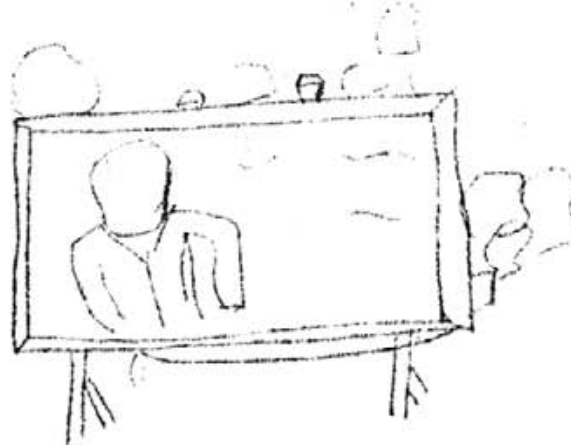
Xerrant d'una altra cosa la placeta nova de l'entrada del poble ha quedat molt curiosa. No es veu?. Quant a la seva utilitat el temps dirà si ho ha estat o no útil.

Però es que a davant els jardinetes hi han envoragat un cartellot...! Si no el retiren tot l'encant de la entrada de Calvià s'en va a fer punyetes. Per favor: llevau-lo.

Pep Rubio i Terraza

ENTRADA DEL Poble COM PODRIA SER

COM ES ENCARA

Entrat es mes de maig es pagès ja pot entreveure s'esplet d'ametlles i garroves i s'anyada de gra, i per tant fa un alè perquè es temps ja difícilment l'hi fotrà. Esta content si s'anyada es bona i si es dolenta ja ha tingut temps de posar-hi call, i no l'hi quedara mes remei que esperar que la de l'any qui ve sigui millor.

Es sementers de faves ja han perdut es groc de ses revenisses o es vermell de ses rovelles i ses faveres comencen a mustiar-se i a tornar negres ses fulles d'abaix mentres que sa cugulla que fins ara no l'haviem vista ha espigat per damunt d'elles. Sa civada, es blat i s'ordi han espigat i comencen a tombar es colls pes des gra virant des verd al groc.

Es sementers de pastures ara ja romanen pelats perquè ses ovelles hi han fet tot s'hivern.

Es dies s'han allargat i comença a fer calor, per tant ja es hora de tondre ses ovelles.

Es dia des tondre dins la pagesia era assenyalat com ses matances o es darrer dia de batre, sembar o collir. Sa llana valia diners i representava una entrada a tenir en compte pel pagès.

Es pastor replegava sa guarda dins es corral dels sestadors, i a sortida de sol posaven en marxa sa màquina de tondre que rodaven manualment una estona per hom. Monpare treia dos jocs d'estisores grosses i esmolades que tenia molt gelosas untades i embolicades tot l'any. Les donava als tonedors.

Agafaven ovella per ovella i amb un tros de vencis les fermaven ses quatre cames amb una lligada i amb estisores les pelaven es coll i sa coa i llavors les passave al de la màquina que amb tirades des cap fins a ses anques, un costat, mitja volta, i llavors s'altre, aviat l'havien enllestida. En terra quedava es vell de llana que aplegaven sense que quedas un borreó i el tiraven al caramull. Tal com les anaven tonguent treien ses ovelles des corral i així es munt de llana anava fent-se gros i sa guarda petita, fins que arribava sa darrera. Es tonedors ja se queixaven de d'esquena i mai vaig demanarme per què.

Lo endemà anirien a tondre a una altre possessió perquè, encara que avui sembli mentida, ca nosta era una de las poques possessions que tenia màquina per tondre.

Es munt de llana era temptador quan erem nins i així, sense pensar-ho molt, es porqueret i jo hi anavem a pegar bots. Puja-dalt sa taulada i nos hi tiravem de cap i de cul damunt aquell matallàs. I com que no et feies mal ... Però si monpare o es pastor t'aplegaven ja l'havíem fotuda perquè t'havies guanyat un parell de clotellades. Teníem call a n'es clotell.

Sempre vaig pensar que lo millor des tondre era es dinar. Encara que fossem en temps de veda sempre hi havia uns quants de conills o llebres per posar dins s'arròs i un parell de pollastres pels escaldums.

Monpare guardave sempre es dos millors vells per sa meva padrina Maria que venia cada any a estar una temporada a ca nostra. Amb filoa i fus se passava dies i dies filant asseguda baix de s'oc ramada. Quan havia acabt rentava es fil i estenia ses troques dins sa clastra. Llavors faria un parell de calcetins pels nets o un jale sé per s'hivern.

Mentres tant ses ovelles, que are semblaven magres i blanques i que havien passat tot s'hivern dormint a s'intemperí i pasturant de dia, a partir d'ara i fins es mes d'octubre dormirien de dia dins el sestadors i pasturarien tota la nit. I així ses nits d'estiu només sentíem picarols llunyans i grins.

Joan Vidal

UNA ALTRE DE TOSES

Aquest més hauran sortit dos articles sobre toses: Es d'En Joan Vidal i aquest que teniu davant. Sa diferencia que hi podreu trobar entre un i s'altra vendrà de que lo que escriu en Joan son experiències viscudes per ell i lo que pugui escriure jo ho he de treure des llibres, perque per desgràcia no he tengut s'oportunitat de passar per totes aquestes experiències.

Dit això me fa falta afegir que lo que a continuació narraré ho he tret d'un llibre que se titula "El Pastor", i que està escrit per un altre que tampoc ho ha estat camperol, però al llarg de sa seua vida ha recollit directament moltes d'entrevistes amb gent del camp. Es sau nom: Bartomeu Ensenyat i Estrany.

Tot començava a ses Possessions a on hi havia guarda amb s'arreglada, la qual cosa era especialment dificultós a ses possessions de muntanya, perque ses ovelles anaven escampades en reduïts estols, separats uns dets altres. S'arreglada se feia amb homes i cans.

Es dia assenyalat per a començar era una gran diada per tots: significava sa recollida des producte de tot un any d'espera.

Dies abans, l'amo havia anat a contractar s'estol de tonedors, que havien de fer sa feina. Aquests arribaven a sa sortida des sol a ses cases precedits de sons de Xeremies i flaviols.

Es pastors havien fet dormir ses ovelles a sa serena perque sa llana x estigues hucida de sarçada de sa nit.

Tot d'una començava sa tasca. Se feia davall qualque porxada, a sa carrera, que es de sa casa s'en havien cuidat de granar i regar.

Es pastors començaven a treure ses ovelles d'una en una, les hi fermaven es potons i las jeien en terra, i d'aquí passaven a mans des tonedors.

Aquests trempaven ses tisores, aixamplant-les o estrenyent-les, segons es tondre. S'havia d'estar alerta quan giraven ses ovelles perque no les hi giràs es vântre, lo qual les podia matar. En cas de que passàs això dos tone-

agafaven s'ovella i la feien donar unes quantes voltes de capana, per compondrer-lis es budells.

Es renou de tisores s'acompanyava de ses tonades corresponents i tot era una festa disn lo feixug de sa feina.

Sa capa flonja de llana anava fent caramull, que s'aplegava dins un llençol de saqueta i l'entraven dins ses Cases.

De vegades qualque tonador li pessigava sa pell a s'ovella i es bels d'ella i ses excuses des tonador se confonien juntament amb sa renyada des cabecer, que era es cap de s'estol de tonedors.

Mentres tant un missatge de sa possessió amb un ram agnava es murtons que ses ovelles, nervioses, feien.

De tant en tant es tonedors es remullaven ses gorgues un glop de seca o d'aigua fresca que repartia un altre missatge.

A mitjan dematí sa madona treia es berenar de truites, matge, varia i sobrassada amb vi i fruita.

Era tradició tondre amb molt d'art (s'anomenava "senyar") es xot passador i qualque ovella bassiva, i era es cabecer qui els senyava.

Emprava més d'una hora en fer sa seva obra: dibuixos artístics damunt sa pell en forma d'espina de peix, cercles, semicercles, grans d'ordi uns dins ets altres...

A mig dia sonava es corn i tothom anava a dinar. Un gran ramell de murta i romaní i flors ornava sa taula. I per dinar un gran bullit de xot i porc, que seguia a s'arròç fet amb el brou des bullit, regat amb vi reservat d'anys passats, i coqui i greixonera de brossat, amb vi ranci.

Després d'un curt descans tornaven a sa feina. I durava fins a sol post, i per acabar sadiada un bon ball, que començava de sa següent manera:

Es casament des xot passador i s'ovella bassiva més c Tots dos adornats amb cintes anaven desfilant entre es i ses rialles de sa gent. Després seguia es ball a.

ses Xeremies. Sa primera era per sa Madona, o per sa seva filla, si ella li cedia s'honor. Acabada sa Primera hi havia un gran esclafit de mambelletes i llavors tots es tonedors, pastors i missatges triaven sa seva parella i vengia ballar. I entra ballada i ballada es glosadors a lo seu: improvissar glosades humorístiques i satíriques alusives a ses toses o en es ball.

I així se feien les tres i tot acabava. Amb es "molt d'anys" de tothom l'amo i sa madona despedien a sa gent mentres es cabecer deia:

Ses toses han anat bé
deix sa feina acabada
Si es tondre nostro vos agrada
ja tornarem l'any qui ve.

Despres de sa tosa, un dia assenyalat se marcava es bestiar amb una marca de ferro que se sucava amb pega dissolta amb oli i un poc de llet d'ovella i s'estampava damunt s'esquena o anques de ses ovelles. A més les hi solien fer un tall a ses orelles per mes seguretat.

Per a protegir-les dels insectes, que les picaven especialment després de ses toses les untaven es cos de morques i aquesta feina se deia: s'esmorçada.

Tonedors toneu ran ran
que es pelaire no se quèix
perque sa que estima més
es sa mes ran de sa carn.

Pep Rubio i Terrasa.

Dites, gloses i refranys

-45-

populars.

C.L. i M.S

MAIG
=====

Els escriptors antics pensen que el nom d'aquest mes pot esser un derivat de Maia, la mare de Mercuri, a qui els romans solien oferir sacrificis el primer dia del mes. Era el tercer mes en el calendari romà, abans de la reforma de Juli César, ara és el quint mes de l'any. Va esser posat sota la protecció d'Apolo i representat en la figura d'un home d'edat indeterminada que duia un cove de flors damunt el cap. Entre els catòlics se'l coneix com el mes de Maria.

Mes assenyalats. -

1er de Maig. - Jornada mundial de reivindicació obrera. Des de el 1.880 es venien fent a Amèrica manifestacions demanant el jornal de 8 hores. El 1er de Maig de 1.889, durant una manifestació a Chicazo, es varen produir varis incidents, a conseqüència dels quals varis dirigents obrers varen esser detinguts, jutjats i executats. Per aquest motiu, el Congrés de la II Internacional que estava constituint-se a Paris, va decidir celebrar durant tots els 1ers de Maig, diades reivindicatives de la classe obrera i de fraternitat del proletariat mundial.

22.- Pasqua Granada (Pentecostés)

Refranver. -

"Maig, flors en roser".

"Es Maig comença amb una creu
i qui s'hi casa, ja en té dues".

"Gener, gelat;

Febrer, amarat;

Març, ventós;

Abril, aigolós;

Maig, humit;

vat aquí

un pagés ric".

"P'es Maig,

a segar veig".

"P'es Maig, cireres;

d'estiu, xigales".

"En Abril i Maig,

serca p'es gavatx".

"En es Maig, ton ses ovelles i treu sa mel
a ses abelles".

"Sa terra an Maig llaurada,
i s'anyada assegurada".

"Quan no plou de Maig,
anyada d'ordi a raig".

"Maig ventós i Juny calent,
fan bon vi i bon forment".

"Pluja de Maig i plor de bagassa,
en un punt passa".

"P'es Maig, manta;
p'es Setembre, fruita".

A l'abril, el blat puja fil a fil. (Cat.)
Al Maig, puja com un raig (Vendrell)
Per Santa Teresa, lo blat estesa (Vendrell)
Per Santa Caterina, del blat que no sigui sembra
fes-ne farina.
Per Santa Creu, el blat s'hi veu (Cat.)
El bon blat, aviat es picat (Pineda.)
Bon blat fa bon beure (Solsona)

Terra negra fa bon blat; terra blanca el fa migrat (Cat)
Blat tardà, ni palla nigra (Cat, Val.)
Qui aigua atura, blat mesura (Girona, Barce. Manresa)
Blat i vi, un any per tu i altre per mi (Cat)
Blat comprat, ni coques ni rollos ni pa saonat (Val)
Blat ajagut aixeca l'amo (Mall. Men.)
A bon blat hi ha porqueres (Rossello)
Banyat fa blat, eixut fa brut (Menorca)
Si el blat es sencer, no li falta son mercader (Urgell
Segarra)

Qui te blat es ric i no ho sap (Urgell, Segarra)
Quan tenim sac no tenim blat, i quan tenim blat no
tenim sac (Menorca)
Quan es blat pren color, s'ordi es seca; se'au-lo (Menor)
Si l'advent és mullat, poca anyada de blat (Montseny)
No és pot dir blat que no sigui al sac i ben lligat
(Vallès, Segarra)

Per Xisca Esteve.

Ara ve s'estiu, gaire-bé ja hi som, i per això voldria parlar-vos una mica de s'alimentació d'aquest temps, molt particular ja que ens trobam dins dies de calor i suades i, per aquest motiu, ens convé fer una dicta fresca.

Per fer-la, el primer que hem de fer és llevar la majoria de ses grasses que consumim, surrint, en la major part, els aguiats (molt pesets en s'estiu) i menjar carns poc magres i peix torrat o bullit.

Tenim tota aquesta fruita i verdura tan bona, i ara n'és sa temporada, doncs aprofitem-la. Hauríem de menjar cada dia, al menys una d'aquestes dues coses, crues perquè bullides perden gran part de les seves propietats. És el temps de menjar-ne moltes, incloïts els sucus (però alerta, fets i beguts, si els guardau dins la gelera per més tard, perden totes les vitamines), prova de fer un combinat de llet amb fruita!

- al menys
cada dia
un platet

Sa llet és s'aliment més complet que sa natural que dona, si la mesclau amb fruita fresca i sucre o mel, podau fer un combinat, especialment nutritiu, sobretot pels infants. A més de calmar-nos la sed, que en aquest temps en necessam molta, això ens proporciona una quantitat important de calç i vitamines que van molt bé ara que en creuem moltes.

Fruites i verdures riques en vitamina C:

Taronges, maduixes (frescas), llimones, mandarinnes, gèrres (fresques), morcs, xirimpies, moló, pinya, cebre, julivert, colflori, espinacs, brèxes, carabassins, col de berraijó, llustu i tomàtques.

Fruites i verdures riques en vitamina A:

Melicots, albercocs, prunes, molons, cireres, pastanagues, espínacs, blanes, pebres vermells i també ses lletugues i ses tomàtiques.

Fruites primavera

Abercocs
Cireres
Maduixes
Fresons
Llimones
Nespres (Níspero)
Plàtans

Fruites estiu

Albercocs	Melicots
Figues-flors	Molons
Cireres	Peres
Prunes	Plàtans
Xirimoies	Síndria
Gordes	Rom
Maduixes	Fresons
Groselles	Figues
Llimones	Pomes.

I ara vos donaré ses receptes d'aquest mes:

Fois-tras fet en casa

400 gr. xula
400 gr. fetge de porc
25 gr. de cendra de
Sal.

Ho trituram tot plaçat i ho posam dins motets. Quan les tinguem plenes, hi posam un poc de xula fosa per damunt i les deixam al "bany Maria" durant dues hores. Surt molt bó i realment és molt senzill de fer.

Ensalada de fruites

Cireres
Maduixes
Albercocs
Melicots.

Ho t aliam tot a bocinets, posant-ho dins una rebolla. Li afegim xampeny i sucre a gust nostre. En el moment de servir-lo hi posam per damunt nata "montada" i una galleta de neu.

Pollastre amb pebre.

Tallam es pollastre com per fer escaludons. El fregim dins una greixonera i quan està dorat hi afegim seba i alls picats. Ho deixam dorar i llavors hi posarem es pebres vermells tallats a bocins petits.

Ho deixam coure una estona a poc foc i després hi posam un raig de Jerez, un parell de panses i ninyons i, sempre a poc foc, el deixam que acabi de coure.

Vull agrair a na Magdalena Oliver Calafell la seva atenció en donar-me la recepta de foie-gras fet en casa i a l'humor el que em donà la de Pollastre amb pebre.

DEPORTES

El entrenador del Calviá, Onofre Solivellas, al venir a entrenar era un desconocido, ahora que ha terminado la Liga y el Calviá ha quedado bien clasificado, por lo menos mejor de lo que se había esperado tras haberlo dejado Hugo Villamida, hemos querido hacerle una entrevista para poderlo conocer aun mejor:

¿Sr. Solivellas, cual ha sido su historial deportivo hasta este momento?

Bueno ya fui jugador, luego entrene alevines con el San Bernabé, hasta que La Salle me vino a buscar en donde entre a los alevines e infantiles, anteriormente como lehe dicho jugué a fútbol, de delantero centro, con el Poniente y con el Santa Catalina, tuve suerte y marqué bastantes goles.

¿Cuando Vd. vino al Calviá como encontró al equipo?

Físicamente no los encontré muy bien, esta es la verdad, técnicamente, pues si hay jugadores que juegan muy bien, yo no sabía como habían hecho la pretemporada por eso no pude empujar fuerte en lo de la preparación física y me exponía a cargarme algún jugador o bien a que se cansasen y por lo tanto que no rindieran, ahora bien he de decir que he encontrado grandes facilidades en la directiva conmigo se han portado de maravilla.

¿Es decir Vd. cree que Villamida no los tenía bien preparados físicamente?

Esto yo no lo puedo decir, lo que digo es que el equipo por la edad que tiene no corría lo que tocaba, les faltaba velocidad, a un equipo de veinte años se le puede exigir velocidad y ellos no la tenían se quedaban clavados en el medio campo, creo que Villamida lo hizo muy bien, pero según comentarios que me han dicho al final se entrenaban poco y..... todo esto influye en el rendimiento.

¿Cree que fue falta de autoridad?

No se de quien lo que faltaba era disciplina de campo, no se la culpa la tenía Villamida a algún jugador, por ejemplo Oliver que yo le conocía como jugador y me gustó mucho le tuve que decir algo por que parecía apático en el campo, el mismo me dijo que le gustaba entrenar fuerte y que hasta la fecha no se habían entrenado.

¿A que cree que se debió el bajón que sufrió el Calviá a mediados de temporada?

Yo creo, sin animo de ofender a Villamida, que la pre-temporada no se hizo bien, y me explicaré, un equipo joven como el Calviá cuando empezó el campeonato de liga iba muy bien debido a que los jugadores jóvenes no necesitan para estar en cierta altura el tiempo que otros jugadores veteranos, los cuales juegan en casi todos los de más equipos de la tercera Bolear, pero al llegar a la mitad del campeonato esos veteranos ya alcanzan su nivel y entonces les empiezan a su perar por falta de experiencia y aquí empieza el problema, yo el año que viene quiero hacer una pretemporada de entreno cinco días por semana pues lo que quiero es que jueguen los partidos haciendo pressing los noventa minutos y nadie parado, y creo que con esta gente se puede lograr porque son muy jóvenes.

¿Cómo esta la cuestión de las altas y bajas de jugadores?

Habrán altas y habrán bajas, yo ya he dicho a la directiva los jugadores que me interesan y ésta decidirá siempre mirando la parte económica puesto que es una directiva muy formal y antes de contratar a un jugador miran si podrán pagar sus servicios, yo creo que con lo que tendremos podremos hacer un muy buen equipo.

¿No se atreve a decir nombres?

De momento no me atrevo pero claro a mi me gustaría que quedasen todos pero no puede ser, bueno de altas, seguramente vendrá JUSTO, ALZANORA, BALTASAR, pero seguro seguro de momento hay poco.

¿Y a que se aspira el año próximo?

Creo que si no nos fallan los fichajes deberemos quedar entre los tres primeros, creo que si, con un poco de suerte debemos estar ahí, porque nos lo hemos tomado en serio, yo ya estoy preparando toda la preparación física de la pre-temporada, si se portan bien los jugadores parecerá que juegan con motor.

¿El Calviá ha cumplido con Vd. en lo económico?

Tanto conmigo como con los jugadores se han portado fenomenalmente cuando ha tocado un directivo o el Presidente han bajado con los sobres, se han portado en este aspecto bien, bien pero muy bien, para mi son unos caballeros.

¿Para cuantas temporadas ha firmado?

Para la próxima, pero mire, se lo digo de verdad yo con esta gente firmaría en blanco, puesto que me han demostrado que son personas muy correctas.

¿Es éste el equipo de más categoría que ha entrenado?

Si, bueno a mi cuando estaba en La Salle me ofrecieron entrenar a los juveniles de categoría nacional, pero como ya siempre había estado con los infantiles y jugaban tambien al fútbol que disfrutaba les dije, no gracias lo agradezco pero prefiero a los infantiles.

¿Puede perjudicar el ascenso a primera del Mallorca a los equipos de tercera?

Puede perjudicar o puede ser beneficioso, puede ser un aliciente para que los jugadores quieran superarse para un día jugar en primera, yo creo que en el caso del Calviá no va ha perjudicarlo, puesto que la misma gente que venia vendrá, puesto que la directiva piensa hacer compatibles los partidos con los del Mallorca, tenga en cuenta que en península hay tambien equipos de tercera y no por ello se sienten perjudicados por los de primera.

¿La tercera peninsular es superior a la Balear?

Indudablemente no, y podría estar siempre y cuando se quisiera trabajar para ello, por ejemplo el Colferrense tiene una plantilla que podría figurar entelos primeros, pero no se que pasa, hay abandono o no se y así están, esto esta demostrado con los juveniles, hace unos cuantos años que nos daban los de la península verdaderas pasadas, ahora ya podemos ver a La Salle, ha quedado tercero, y los demás equipos mallorquines pueden sert tambien un ejemplo. En el La Salle se consiguen éxitos porque allí hay mentalidad de equipo profesional, se entrenan como si fueran profesionales, y podemos ver los frutos, creo que la tercera división balear si se cuida dentro de cinco años de habrá puesto al nivel de la península. Del Calviá creo que van ha salir varios jugadores que darán el salto. Hay que exigir a los entrenadores titulo no puede entrenar cualquiera para ello de debe de estar preparado.

Mire sería una gran cosa para el fútbol mallorquín que entre el Mallorca y los otros Clubs existiera una especie de convenio de colaboración al estilo del pais vasco, tu medas los jugadores que me interesan yo te doy otras ayudas, que pueden ser partidos amistosos, material deportivo ect., esto sería muy importante.

¿Crée que el Calviá tiene una buena cantera?

Si, tiene una buena cantera y el año próximo pienso ver y seguir casi todos los partidos de infantiles y juveniles para estar al tanto de los que puedan sobresalir, además el Calviá ya ha dado sus

sus frutos, ahí están Bezares, Justo, Kubalita, Thomás etc., yo creo mucho en la juventud, yo nunca entrenaría a veteranos, a un chico de veinte años le puedes enseñar pero a uno de veintiocho o veintinueve si no sabe usar la izquierda ya no aprenderá.

¿Vd. ha tenido alguna vez la experiencia que por desgracia han tenido muchos entrenadores, la del cese porque el equipo no funciona?

No yo hasta el momento no he tenido esa experiencia, pero si me tiene que pasar algún día estoy mentalizado para ello y creo que lo superaré perfectamente, ya se sabe que el entrenador si no marcha el equipo casi siempre tiene la culpa, el fútbol es así, que le vamos ha hacer.

Bueno muchas gracias y muchos exitos que serán también los del Calviá.

DISCOBOLO

LA REVISTA VEINATS FELICITA AL MALLORCA POR SU ASENSO A LA DIVISION DE HONOR AL MISMO TIEMPO QUE LE DESEA UNA PERMANENCIA LARGUISIMA EN LA MISMA, ELLO SERA BENEFICIOSO PARA TODO EL FUTBOL MALLORQUIN, PUESTO QUE MALLORCA SE MERECE POR SU CATEGORIA NO SOLO ESTAR EN PRIMERA SINO PARTICIPAR EN COMPETICIONES DE LA UEFA. VALOS A ELLO y ¡¡¡ENHORABUENA, SOMOS DE PRIMERA!!!.

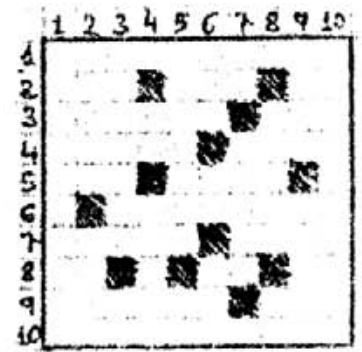

PASATIEMPOS

José Suárez.

CRUCIGRAMA

Horizontales.- 1.-Compadreceros. 2.-Ato, auno. Radical que da a las disoluciones el carácter de la conductibilidad eléctrica. Nota musical, al revés. 3.-Solicito. Casa, confedera, al revés. 4.-Decreto del Zar. Vecinista para guardar algo, al revés. 5.-Derivativo, pronombre personal de tercera persona. Fruta muy sabrosa. Consonante. 6.-Vocal. Práctica, desarrolla una ocupación. 7.-Cada uno de los aspectos de la luna. Deseo, al revés. 8.-Existe. Consonante. Consonantes. Que denota negación. 9.-Título, letrero. Diminutivo. 10.-Turbación.

Verticales.- 1.-Órgano de la planta de fruto glanduloso. 2.-Agata translúcida de distintos colores. Escultura, al revés. 3.-Flotase. Pronombre personal. 4.-Consonante. Forma de pronombre. Nazarano. 5.-Entierro, al revés. Ciento cincuenta, al revés. 6.-Alaba. Nota musical, al revés. Serpiente. 7.-Proposición. Porción de curva, en plural. Cien. 8.-Consonante. Partícula pequeña de pan, al revés. Vocal repetida. 9.-Rio francés. Anticristo. 10.-Fructo.

DEZOLIFICOS:

NOTA O
AEIO NO

¿Está completo?

NOTA O NOTA

1.000

500 50

¿Qué se come tu abuela?

SOLUCIONES AL NUMERO ANTERIOR

Al Crucigrama .-

HORIZONTALES: 1.-Elefantitis. 2.-Látigo.1s. 3.-An.Nispola
4.-Sutil.O.Of. 5.-edetiC.VTR. 6.-Rómadas.EE. 7.-Se.Ares.C.
8.-A.Sudarían. 9.-Caín.Sonso. 10.-Ansar.Nuez.

VERTICALES: 1.-Blasón.Acá. 2.-Lenudos.An. 3.-Et.Támesis.
4.-Finita.Una. 5.-Agilidad.R. 6.-Ros.Caras. 7.-I.Po.Sarón.
8.-Tio.V.aínU. 9.-Isoto.Ase. 10.-S.airecnoZ.

Al Jeroglífico.-

¿ Lo acompaña ?

en T ra T Si vaso Lo.

Entérate si va solo.

A la Sopa de Letras.-

P	A	O	B	S	I	L
M	A	D	R	I	D	O
B	C	R	O	M	A	N
A	E	C	O	D	E	O
L	A	M	I	C	O	A
E	S	P	U	R	E	E
C	A	S	I	O	P	O

Cuatro capitales europeas. Pedimos disculpas a nuestros lectores, pues en el anterior número addíamos cinco capitales, en lugar de las cuatro que, realmente, estaban.

INDEX

<u>Tema</u>	<u>Pàgina</u>
Editorial	1
Todo llega, todo pasa	5
El Tema del mes	7
Pleno Consitución Ayuntamiento	10
Entrevista en el Batle	13
El Primer Plenari del nou Ajunt.	16
Noticiario Local	18
Xerrades de Cafè	21
El Premi del Mes	23
El Cine que viene	25
Licitemus	26
Cartes a la Revista	28
Lea y Escoja	30
Creació	33
Verd	35
Fes-te amic de La Trapa	37
Una de Publicitat	39
Temps de tondre	40
Una altre de toses	42
Dites, gloses i refranys populars	45
Sa Nostra Cuina	47
Esports	50
Passatemps	54

Col.laboradors:

Antoni Pallicer.	Manuel Barajas	Joan Rubio
Xisco Mulet	Nati Pallicer	Joan Lladó
Mateu Amengual	Carme López	Manel Domènech
Joan Vidal	Xisca Esteve	Joan Joan
Josep Suárez	Maria Oliver	Antonia Barceló
Maria Juaneda	Miquel Herrera	Xisca Amengual

Han Coordinat: Pep Rubio i Manel Suárez.

Una vegada més hem d'agrair a l'Ajuntament el que ens
hagi deixat les seves màquines per fer aquest número de
Veïnats.

Volem, també, demanar disculpes en els lectors per la
haver-nos torbat en treure aquesta Revista, però ha estat
a causa del nostre interès en poder-vos oferir les notí-
cies del nostre Ajuntament i les opinions dels protagonis-
tes amb actualitat i fins a finals de mes no ho hem aconseguit.

SALVIA VIST DESSE DOS LLOCS DIFERENTS FA UNA MALA PI D'ANYS.

